

YARASI SAĞALAN VƏTƏNİMİZƏ BAXIB VƏTƏN SAĞ OLSUN DEYİRƏM...

(Əvvəli ötən sayımızda)

- Şəhidimizin hərbi təlimləri barəsində nə deyə bilərsiniz? O, hərbi təlimlərdə tez-tez olurdumu, bu təlimlərdə olarkən yorğunluğu hiss olunurdu mu?

- Səyavuş hərbi təlimlərdə tez-tez olurdu. Bəzi hallarda hərbi təlimlərə görə həftələrlə, hətta aylarla evə gəlmədiyi vaxtlar olurdu. O, təlimlərdən xüsusi zövq alırdı və təlimlərdə yorulmadan çalışırdı. Təlimlərdən qayıdanda biz onda heç bir yorğunluq əhval-ruhiyyəsi hiss etməzdik. Deyirdi ki, təlim nə qədər çətin olsa, döyüş o qədər asanlaşır. Təlimlərdə olduğu vaxtlarda da imkan tapan kimi 5 dəqiqə vaxt ərzində belə ailəsi ilə, bizimlə əlaqə saxlayar, hal-əhval tutardı. Çünki onun üçün narahat olduğumuzu özü bilirdi. İndi həmin çətin təlimlərin nəticəsində biz qələbə qazandıq.

- Şəhidimiz Vətən müharibəsi başlayanadək Qarabağla, Cəbrayıl, doğulduğu Horovlu kəndi ilə bağlı söhbət açırdımı?

- Səyavuş "N" sayılı hərbi hissəsinin kəşfiyyat rəisi vəzifəsində çalışırdı. O nəinki bir kəşfiyyatçı, nəinki bir hərbiçi, ümumiyyətlə, bir vətəndaş olaraq belə işi ilə bağlı bizimlə qəti heç nə danışmırdı. İş işdə qoyar, evə sırası bir vətəndaş, ailə başçısı, ata olaraq gəlirdi. Qarabağla, Cəbrayıl, kəndimizlə bağlı isə onun öz xatirələri vardı. Həmişə rayondakı evimizin yollarını soruşurdu. Bir gün ora gedəcəyindən əmin idi, onun da, elə bizim də xəyalımızda Qarabağ, Cəbrayıl, kəndimiz, evimiz bizim qoyub getdiyimiz kimi idi. Heç aqlımıza da gəlməzdi ki, erməni vəhşiləri, vandalları evlərimizi bu qədər dağıdılar, bu qədər vəhşilik edər, bu qədər ekoloji terror törədib təbiəti darmadağın edərlər. Mənə belə gəlir ki, Səyavuş evimizin yollarını soruşanda, yəqin ki, o yollarla evimizə getmək istəyirdi. Yəqin, onun da aqlına gəlmirdi ki, o yollardan əsər-əlamət qalmayıb, talanıb, viran qoyulub. Amma həmişə onu deyirdi ki, bir gün həmin yerlərə qalib ordunun əsgərləri kimi gedəcəyik.

- Səyavuş Vətən müharibəsinə yollananda bir ana kimi hansı hissləri keçirdiniz və onu hansı hisslərlə döyüş meydanına yola saldınız?

- Biz Səyavuşun müharibəyə nə vaxt yollandığından xəbərsiz idik. Çünki o elə həmişə ön cəbhədə, təmas xəttində, düşmənlə üzbəüz olurdu. Müharibənin nə vaxtsa olacağını bildirdik, ona görə ki, torpaqlarımız mənfur düşmənlərimiz tərəfindən işğal olunmuşdu, keçən bu 30 ilə yaxın müddətdə onlar bizim torpaqlarımızdan sülh yolu ilə çıxmaq istəmirdilər və çıxmıyacaqdılar da. Ancaq müharibənin nə vaxt başlayacağı barədə Səyavuş azacıq da olsa, bizə ipucu verməmişdi. O, işi barədə, ümumiyyətlə, bizə heç nə danışmırdı. Başqaları kimi Vətən müharibəsinin başlaması barədə xəbərləri biz də elə 2020-ci ilin sentyabrın 27-də televiziya verən xəbərlərdən eşidib bildik. Təbii ki, övladım ön cəbhədəydi və bir ana kimi mən də bundan çox narahat oldum. Onların sağlığı və qələbə ilə qayıtmaları üçün Allaha dua etdim.

- Vətən müharibəsinin gedişi zamanı qəhrəmanımızla hansı vasitələrlə və nə qədər müddətdən bir əlaqə saxlaya bildiniz?

- Çox təəssüflənirəm ki, müharibənin gedişi zamanı Səyavuşla əlaqə saxlamaq imkanım olmadı. Müharibə başlayan günü səhər tezdən telefonla zəng edərək həyat yoldaşı ilə əlaqə saxlayıb, övladlarını, bizi soruşub. Qısa söhbəti zamanı deyib ki, imkan varsa, getməyin, gəlib uşaqlarımızı görəcəyəm. Ondan sonra telefonlarını söndürüb. Bir daha onunla əlaqə saxlaya bilmədik.

- Səyavuşun şəhid olması xəbərini, bu çətin, ağır, üzücü xəbəri nə vaxt, kimdən eşitdiniz?

- Ondan bir neçə gün məlumat ala bilmədiyimiz üçün Beyləqan rayonuna, ailəsi ilə yaşadığı evə getdik və onu axtardıq. Bir çox yerlərlə dəfələrlə əlaqə saxladığımız. Hər birində bizə yaxşı olduğunu, imkan tapsa, bizimlə əlaqə saxlayacağını dedilər. Bu xəbərlər bizi az da olsa, rahatladır, ümidləndirirdi. Çünki biz bildirdik ki, Səyavuş kəşfiyyatçıdır və kəşfiyyatçıların tapşırığı icra etməsi ilə əlaqədar onlar bir müddət gizli də fəaliyyət göstərə bilərlər. Lakin bizim düşündüyümüz kimi deyilmiş. Demə, elə həmin vaxt oğlum artıq şəhid olmuş.

2020-ci ilin sentyabr ayının 29-da biz Bakıya qayıtmaq istəyirdik. Bu vaxt bir zəng gəldi. Həmin zəngə əsasən Səyavuşun atası və qardaşı onlara deyilən ünvana getdilər. Biz əvvəlcə elə bildik ki, onlar Səyavuşla görüşməyə gediblər. Bir müddətdən sonra atası mənə zəng edərək Səyavuşun yaralandığını, hospitala gətirildiyini dedi. Təcili Füzuli rayonunda yerləşən hərbi hospitala yollandıq. Onu bir neçə xəstəxanada, hospitalda axtardıq. Lakin onun barəsində bir məlumat ala bilmədik. Ondan sonra xəstəxanadan bizi Füzulidə məscidə göndərdilər. Nə baş verdiyini anlaya bilmirdik. Axı niyə? Niyə məscidə gəldirdik? Demə, oğlumun nəşi artıq məsciddə imiş. Bizi oradan yenidən xəstəxanaya göndərdilər. Ardınca isə o dəhşətli zəng gəldi. Atasının səsi batmışdı, dedi ki, Səyavuş şəhid olub, onun cənəzəsini təcili yardım avtomasını ilə Bakıya yola saldıq. Ondan sonrasını xatırlamıram desəm, bəlkə də doğru olmaz. Bakıya qədər bütün yol boyu öndə Səyavuş getdi, biz də onun arxasınca düşdük. Onun böyük oğlu Hübət bizə təskinlik verməyə çalışırdı. "Atam sağdır, nəşə olsa, atam mənə zəng edər" - deyirdi. O anda keçirdiklərimi dilə gətirib danışmaq indi də mənim üçün çox çətindir...

- Bir ana kimi şəhidimizin gələcək planları barədə bildirdinizmi, əgər bildirdinizsə, bu barədə nə deyə bilərsiniz?

- Onun gələcək planlarını bilən bir anası kimi onu deyə bilərəm ki, bildiyimə görə onun bütün gələcək planları övladları ilə bağlı idi. Amma mənə, o, özünün ən böyük arzusunun, planını həyata keçirdi. Çünki həmişə deyirdi ki, müharibə - Qarabağın azad olunması məsələsi mənim övladlarıma, gələcək nəsillərimizə miras qalsa, mən buna dö-

zə bilmərəm. O, bu arzusuna yetdi, planını həyata keçirdi, qanı, canı bahasına Qarabağı özü və özü kimi vətənsəvərlərlə birlikdə azad etdi, övladlarına miras saxlamadı. Övladlarının gözəl təhsil almasını, vətənə layiq övlad olmasını istəyirdi. Bunları tez-tez dilinə gətirirdi. Hazırda övladları Səyavuşun bu arzusunun reallaşdırmaq üçün qətiyyətlə böyüyür və çalışırlar. İnanıram ki, oğlumun bu arzusunun onun övladları yerinə yetirəcəklər.

- 44 gün davam edən şanlı Vətən müharibəsində Ali Baş Komandanımızın rəhbərliyi altında müzəffər ordumuz düşməni darmadağın etdi və onun üzərində qələbə çaldı. Vətən müharibəsində qələbənin qazanılmasından, Səyavuşun şəhid olduğu yerlərin azad olmasından sonra siz hansı hissləri keçirdiniz?

- Səyavuş Vətən müharibəsi zamanı "N" sayılı hərbi hissənin kəşfiyyat rəisi vəzifəsində, rəhbərlik etdiyi qrupu ilə döyüşmüş və düşməni sarsıdıcı zərbə endirməklə onların xeyli sayda canlı qüvvəsini məhv etmiş, Füzuli rayonunun işğaldan azad edilməsi uğrunda qarşıya qoyulan vəzifə borcunu yerinə yetirərək mənfur düşmənlərin çoxsaylı itkilərinə səbəb olmuşdur. Döyüş yoldaşlarının söylədiklərinə görə Səyavuş

hər kəsdən öncə Füzuli istiqamətində irəliləmiş, çoxsaylı düşmən postu yarmış, əsgərlərimizin düşmən üzərinə hücumu keçməsi üçün şərait yaratmışdır. Onunla əlaqə saxlayanda yoldaşlarına bildirib ki, mən öndə sizə yol açacağam, siz arxadan rahatlıqla gəlin. Çox irəliləyərək arxadan gələn döyüşçü dəstələrinə yol açıb. Eyni zamanda ermənilərin 30 ildir bütün dünyaya keçilməz sədd olaraq tanımağa çalışdıqları "Ohyan" səddini də ilk yaran kəşfiyyat briqadası məhz Səyavuş Kəlbaliyevin qrupu olub və əməliyyatlara şəxsən özü rəhbərlik edərək düşmənin 3 böyük eşalonunu yarıb. Sonuncu dəfə Füzulinin Alxanlı kəndində su kanalına girərək orada əlverişli mövqə tutub. Döyüşçü yoldaşlarına deyib ki, öncə mən gedim, heç nə olmasa, ardınca siz gələrsiniz. Körpüdən keçərkən düşmən tərəfindən atılan minamyotun qəlpələrinin zərbəsindən bəlam qəhrəmancasına şəhid olub.

"N" sayılı hərbi hissənin kəşfiyyat rəisi, mayor Səyavuş Kəlbaliyev Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarında iştirakına, qarşıya qoyulmuş hərbi tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şəərəflə yerinə yetirdiyinə və Füzuli rayonunun işğaldan azad edil-

məsində göstərdiyi şücaətə görə ölümündən sonra "Azərbaycan Bayrağı" ordeni, "Vətən uğrunda", "İgidliyə görə" və "Füzuli rayonunun işğaldan azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilib. Dövlətimiz tərəfindən övladının müxtəlif orden-medallarla təltif edilməsi, bu gün yaşadığımız küçənin onun adını daşması bir şəhid anası olaraq mənim üçün çox böyük qürurdur. Bizi Səyavuşun özünün də dediyi kimi torpaqlarımıza oğlum və oğlum kimi vətən fədailəri qayıtdı. Çox istərdim ki, doğma kəndimizi, evimizi oğlumun gözü ilə görüm, onun əyağı ilə o torpaqlarda gəzim. Bizi oralara məhz Səyavuş özü aparsın. Oğlunu çiyinlərinə alıb o torpaqlarda fəxrlə gəzdərsin. İndi də cənətdən o torpaqlara fəxrlə baxır, bundan əminəm. Çünki onun sayəsində torpaqlarımız öz azadlığına qovuşdu. Alnımızdakı o qara ləkə silindi. Xocalı faciəsi, özünün yaşadığı o ağır məcburi köçkünlük həyatı Səyavuşda ermənilərə qarşı bir kin, nifrət, qisas hissi yaratmışdı. Hər zaman o, bu qisas hissi ilə yaşayırdı və şükürlər olsun ki, sağlığında qisasını da aldı. Bu gün bir təskinliyim var ki, torpaqlarımızı bizə qayıtdı.

- Son olaraq şəhid mayorumuz Səyavuş Kəlbaliyevin anası kimi şəhid ailələrinə, şəhid övladlarına və biz gənclərə nə arzulayar, nə tövsiyə edərdiniz?

- Hər kəs bu gün üçün şəhidlərimizin ruhuna, onların ailələrinə borclu olduğunu bildirir. Demək istəyirəm ki, mən belə bu gün o şəərəfi mənə yaratdığı üçün öz övladına və bütün şəhid övladlarımızın ruhuna borcluym. Səyavuş mənim bu dünyadakı ən böyük dayaqım idi. Mənə yalnız övlad yox, dost, dəstəkçi, bacı-qardaşlarına dayaq idi. Mənə başımı həm yaşadığı müddətcə, həm də elə şəhidliyi ilə hər zaman uca etdi. Mən oğlumla fəxr edirəm. Şəhidlərimiz Allah tərəfindən seçildiyi kimi onların ailələri də seçilmiş ailələrdir. Bir övlad ata-anasının, bir ata övladlarının, bir ər həyat, ömür gün-yoldaşının başını ancaq belə - canını hər şeydən çox sevdiyi Vətəninə fəda etmək yolu ilə uca edər. Yarası sağalan vətənimizə baxıb, Vətən sağ olsun deyirəm. Gənclərimizə, şəhid övladlarına da şəhidlərimiz kimi vətənpərvər, vətənsəvər, mərd, cəsur, qorxmaz, yenilməz olmağı tövsiyə və arzu edirəm. İnşəAllah, inanıram ki, belə də olacaqlar.

Əziz Ana, müsahibə verdiyiniz üçün sizə bir daha dərin minnətdarlığımı bildirir və qarşınızda baş əyirəm. Bizim bundan sonra nə zaman yolumuz Cəbrayıl, Füzuliyə, Qarabağa düşsə, fikrimizdə, xəyalımızda Səyavuşun, Səyavuşların qanları ilə çəkdiyi Zəfər yolu canlanacaq. Bizim üçün oralar Səyavuşların məskənidir. Qarabağımızın hər qarışında Şəhidlərimizin izi vardır. Qarabağdakı hər təpə Şəhidlər təpəsi, hər dağ Şəhidlər dağı, hər çay, hər göl, hər meşə Şəhidlərin adıdır. Cıdır düzü Şəhidlər düzü, İsa bulağı həm də Şəhidlər bulağıdır. Qarabağın ikinci adı da Fədailər yurdu, Vətənpərvərlər yurdu, Şəhidlər yurdudur. Bunu deyəndə sübuta ehtiyac görmürəm. Çünki bunu 27 sentyabrda Şəhidlərimiz, Səyavuşlarımız qanları, canları ilə sübut etdilər.

Allah bütün Şəhidlərimizə rəhmət eləsin! Amin!

08.10.2020, saat 14:00

9-cu sinif şagirdi,
şair-publisist, AJB üzvü